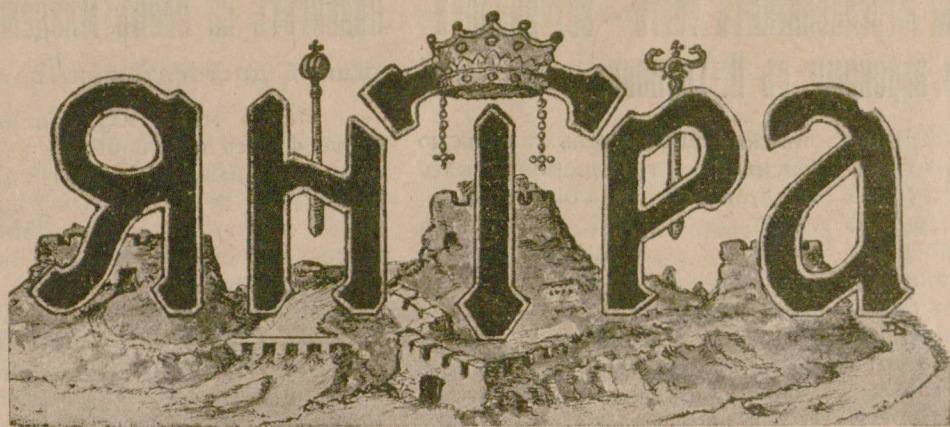

СЕДМИЧНИКЪ за култура и просвѣта.

Излиза съ съдействието на Дома за изкуство и просвѣта.

Редакторъ отговорникъ
СТ. П. РАЛЕВСКИ

ТЕЛЕФОНЪ № 93.

Урежда
РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ

Водата въ Търново.

Още първитъ лѣтни дни ни подстичатъ наново за най-важния, най-жизнения за града въпросъ: въпросътъ за водата въ В.-Търново.

До колкото я има тя е недоброкачествена, а и такава каквато е, е свършено недостатъчна. И то тъкмо въ сезона, когато водата се употребява и е нужна въ по-голъми количества.

Странно е, наистина, че единъ тъй жизненъ за В.-Търново въпросъ е останалъ неразрешенъ толкова десетилѣтия следъ освобождението, странно е, че днесъ, когато малки села се снабдиха съ от-

лична и изобилна вода, старата столица ще поднася на своитъ жители и посетители неудобствата отъ преди половинъ вѣкъ!

Упрѣцитъ къмъ миналото трѣбва да не бжде продължавано.

В.-Търново, което има въ своитъ околности толкова много и хубави води, не може да чака съ вѣкове проучванията и разрешението на най-жизнения за благоустрояването си въпроси.

Гражданството на В.-Търново иска вода и тя трѣбва да му се даде часъ по-скоро.

„ЯНТРА“.

Дарители и дарения въ Търновската народна библиотека презъ 1934 г.

Търново отъ време още е било важенъ духовенъ центъръ и презъ турското владичество то е играло роля на столица на България. Въ него никога не е изгасвала искрата за просвѣта и самообразование. Виднитъ първенци—търговци, занаятчи и народни учители, сж слѣдили развожа на своята книжнина и сж ѝ подпомагали.

Много търновци сж вписани въ списъцитъ на спомоществувателитъ на българскитъ книги отъ преди освобождението и много отъ тѣхъ сж имали светата ревностъ да си уредятъ домашна библиотека. Тази ревностъ я е нѣмало другаде съ такава сила. Само за една година откакъ се направи позивъ къмъ Търновскитъ граждани да подарятъ за вѣчно съхранение старопечатни български книги и книги, печатани следъ освобождението, до 1920 година въ чардната библиотека въ Търново постъпили 216 старопечатни български книги и 1113 български и чужди.

Даренитъ книги на чужди езици произхождатъ отъ частнитъ и домашни библиотеки на видни търновци, търговци и учени, и показватъ въ странния имъ интересъ и любовознателностъ въ областта на науката и практиката

Дарени книги: Игнатъ Г. Нанковъ, Григоръ П. Петковъ,

Николай Георгиевъ, П. С. Кършовски, Мария Д-ръ Хараламбиева, М-во на външнитъ работи, Радославъ Р. Радославовъ, Георги П. Чуковъ, Георги Дойчевъ, свещ. Лефтеръ П. Димитровъ, Кръстю Мазакъ, Невѣна Андреева, Стефанъ Д. Деневъ, Мартинъ Цаневъ, зап. полк. Стефанъ Василевъ, Пенчо Д. Крушевъ, Хр. Кантарджиевъ, Йорданъ Пенчевъ, Любенъ Марковъ, Б. Н. Церовски, г-ца Живка Ефремова, г-ца Поликсена Кисьова, Георги Р. Русевъ, Братя Ефр. Попхристови, Димитъръ Ноевъ, Димитъръ Бабевъ, Читалище „Трудъ“ въ с. Бѣла-Черкова, библиотеката на Н. Селвели, Георги Ганчевъ и сестритъ Илиеви.

Библиотеката е благодарилъ писмено поотдѣлно на всѣки дарителъ и е споменала въ списъкъ всѣка дарена книга, за да знаятъ каква и кога е дарена.

Като обогатяватъ книжния имотъ на В.-Търновската народна библиотека, тѣ иматъ пълна вѣра и съзнание, че тѣй спомагатъ най-добре да се предава умствената култура на тѣхното време на потомцитъ и така ще поддържатъ непрекъснатата връзка съ бждещето. Пазени въ държавното книгохранилище, тѣхнитъ книги не сж изложени на унищожение, на каквото ежедневно се подлага българската

В. „ЯНТРА“

излиза всѣка седмица.
Издание гарантирано.
Годишенъ абонам. 60 л.
ПРИЕМАТЪ СЕ ВСѣКАКЪВЪ
ВИДЪ ОБЯВЛЕНИЯ
въ начални—40; некролози
—50; малки обявления 10
и 20; официални—1 л.
на дума: търговски—по
споразумение.

Отнасятъ се за всичко
до редакцията—

книжарница „Отецъ Паисий“

Малкъ фейлетонъ

ЗА МЛАДЕЖЪТА.

Младежта — това е бжднината на единъ народъ, на единъ градъ. Здравата и любещата родина си и родното си мѣсто младежъ е гаранцията за тѣхния успѣхъ, защото утрешния день ще отстрани отъ житейския пѣтъ старитъ обществени деятели и граждани и ще призове на ползотворенъ трудъ младежта.

Каква е бжднината на она градъ, който не се е замислилъ о време да подготви достойни приемници на днешнитъ свои обществени деятели? — Отговорътъ е единъ.

За съжаление, грижата за младежта, за привързването ѝ къмъ общественитъ интереси на даденъ градъ, у насъ е почти на последно мѣсто въ реда на нашитъ обществени грижи.

Младежта липсва въ нашитъ просвѣтно-културни дружества и организации, та даже и въ спортнитъ! Младитъ хора не се допускатъ до ръководни мѣста, даже и тогава, когато даватъ доказателства за своята зрѣлостъ и когато свежестта на тѣхнитъ сили и горещината на възторга имъ биха били добре използвани за едно обществено дѣло.

Но тази победа не е само на Б. К. Съюзъ, тя е победа на цѣлия български народъ и дългъ се налага на всички българи да взематъ участие, като морално или материално подкрепятъ участниците въ това голѣмо състезание и съ такава народно значение. Желателно е на 10. VII. да имъ бжде устроено въ градътъ ни едно импозантно посрещане, като на тримата победители, влѣзли първи въ В.-Търново, се даде подаръкъ за споменъ отъ старата българска столица.

На 11. VII. следъ обѣдъ

Това печално явление ще трѣбва да се обясни както съ ревността, съ която по-стари деятели пазятъ своитъ обществени постове, така сжщо и до голѣма степенъ съ претъпеното обществено чувство на нашата следвоенна младежъ.

Тежкитъ времена презъ и следъ войнитъ създадоха едно поколѣние, което изхаби много отъ своитъ нравствени сили и ценности въ борба за съществуването си. Като реакция на тия тежки времена и незгодитъ имъ — младежта потърси леснитъ и леки удоволствия.

Очевидно, за идеализма на предвоенната генерация и общественото ѝ чувство остана малко мѣсто.

Тия констатации, колкото и нерадостни, трѣбва да ни подсказватъ мѣрцитъ, които трѣбва да се взематъ за осигуряване утрешния кадъръ отъ обществени деятели и народни водачи.

Ние имаме все пакъ една непокарана и годна за работа младежъ. Нека я привлечемъ къмъ обществена работа, нека я поощримъ и ѝ дадемъ мѣсто въ общественния животъ. **Argus**

ще се състоятъ на колодрума голѣми състезания съ участието на всички бѣгачи. Необходимо е в.-търновското гражданство да се отзове на забавата, като съ лептата си помогне издръжката на бѣгачитъ.

Съ моралната и материална подкрепа, която ние ще дадемъ на бѣгачитъ, ще влѣмъ нови струи отъ сила въ българския тимъ, ще го zaangażираме и дадемъ възможностъ да развие максимумъ усилия и увѣнчае положенитъ си усилия съ победа за честта на Б. К. Съюзъ и величието на България.

М. Н.

НАШЪ БЕЛЕННИКЪ

Вода за Търново.

Въпросътъ за снабдяване града ни съ достатъчно количество вода е занимавалъ общинскитъ съвети както въ миналото, така и въ настоящето. За целта до сега сж изразходвани огромни сръдства и като резултатъ имаме 15 лв. куб. м. и чешмитъ да текатъ само по 3—4 часа дневно.

Отъ всичко, което се работи по водоснабдяването изглежда, че нѣма да е много близкъ денъ, въ който В.-Търново да се радва на достатъчно количество вода. Причинитъ за това сж финансови.

При това количество вода, което имаме днесъ, само единъ Богъ знае какво би станало при единъ стихийенъ пожаръ, особено въ моментъ, когато водопроводитъ сж празни.

Пожаритъ не могатъ да се предвиждатъ, тѣ ставатъ безъ предупреждение, ето защо, ние всѣкога трѣбва да бждемъ готови да ги посрещнемъ и обезвредимъ.

Понеже водата, която имаме е недостатъчна трѣбва да подиримъ такава отъ р. „Янтра“.

Ако се поставятъ две електрически помпи отъ по 2 литра въ секунда при рѣката: водата отъ едната да се отвежда при хотелъ „Роялъ“ или

около него, а водата на другата да се отвежда при Нар. Банка или при хотелъ „Янтра“, тогава въ всѣки моментъ, само съ завъртането на единъ ключъ, следъ 2—5 минути, на главната улица ще имаме два крана съ вода отъ 4 литра въ секунда.

Дано тѣзи кранове никога не потрѣбватъ за пожаръ, но тѣ лѣтно време всѣкидневно ще бждатъ използвани за поливане на улицитъ.

Н. Д.

За салона на „НАДЕЖДА“

Едни отъ най-удобнитъ и използвани салони за театри, забави и др. въ града е тоя на читалище „Надежда“.

Презъ лѣтнитъ дни, обаче, помѣщението му става неудобно поради голѣмата горещина и задуха, която владѣе въ салона. Смѣтаме, че загубитъ, които читалищния кинематографъ ще реализира отъ намаленитъ по горната причина посѣщения, ще сж по-голъми отъ разхода за инсталиране на 1—2 електрически вентилатори, които сж необходими за такива затворени зали.

Управата на читалището би постъпила разумно, ако разреши положително тия въпроси.

Финансовата ревизия на читалище „Надежда“.

Ревизията е напълно благоприятна за управата.

Към срдата на миналия месец органи на съветната палата в града предприеха основна финансова ревизия на читалище „Надежда“ за времето от 14. II. 1933 г. до 18 май т. г.

Ревизията е вече приключена и по случай е съставен ревизионен акт.

В акта не са констатирани никакви нередовности, освен незначителни счетоводни нередовности, които са отстранени през време на ревизията.

Касиерът на читалището г. Анг. Михайлов е освободен от всяка отговорност по акта.

Финансовият инспектор е констатира, че счетоводният и дълговодни книжа на читалището са водени прегледно и съвещно, че през периода, обхванат от ревизията, читалището е стопанисвано разумно и управата му е полагала всички грижи на добър домакин.

Приходите на читалището са събирани грижливо, а задълженията редовно изплащани.

Произведената ревизия дойде да отстрани известни недобросъвестни мъли, с които едно осъдително злоявление провъвше живота на това голямо културно-просветно дружество в града.

Сказката на г. Николов за с. Арбанаси

(Резюме)

Селото Арбанаси се намира североизточно от гр. В. Търново, върху едно плато, представляващо разклонение на Малкия Балкан. Първоначално е носило името Алвани тохори (Албанско селище), наричано е Арнаут-кьой и др., а по-късно е наречено Арбанаси.

Местото, където е било и е самото село и цялото плато е било въковна бръстова гора, остатък от която личат и до сега по посока на Петропавловския манастир. Изобилието от гора е подчертано и в строежите, в които е изобилствувало много масивен дървен материал.

Георгиос Кастриоти, или както са го наричали турците „Скендер бей“, в началото на 15-то столетие е бил голям албански водач. Обединявал е албанското население, което му е било силно привързано и е изпълнявало слъпо всички негови нареждания. Това е смущавало тогавашната турска власт, която не е правила опити да се освободи насилствено от него, понеже се е бояла от отмъщението на самото население. Кастриото умира от естествена смърт през 1466 г. Турците се възползват от това и успяват под разни предлози да изселят населението от Аргирокастро и другаде в мѣста, гдето турска елемент е многоброен. Избрали са и мѣстността, гдето е построено с. Арбанаси, близо до важния гр. Търново, за да се намират от една страна под контрол, а от друга — да имат добър обект за своята търговия. Около това време се основава с. Арбанаси.

Албанците са се увлѣкли в своята търговия и са достигнали до завидно благосъстояние. Те са отивали не само в съседните държави, но и в Индия. Гръцкото влияние е било толкова силно, че мнозина от тях са говорили гръцки и са се гърчели. В чужбина са изнасяли мѣстни произведения, а са внасяли колониал и др.

Около основаването на с. Арбанаси има и няколко легенди, обаче, тяхната достоверност е мъчно установима.

От исторически данни се вижда, че селото е било доста голямо и заемало един район от Лъсковец Горна-Орѣховица и Долна-Орѣховица,

тъй като тези селища са наричали арбанашки селища. Размѣрът личи и от факта, че за българското възстание през 1594-98 г. населението на Арбанаси е било готово да даде 1500 конници. Към 1640—1685 година изглежда, че е имало около 1500—1500 къщи.

Къщите са представлявали отделни замъци, оградени с дебели зидове, през които не е можел конник да надникне. Разпределението е било оригинално. Били са двуетажни. Първият етаж е служил за изби, скривалища и др., а вторият за живеене, с просторни стаи за гости и др. Тъй като населението там, албанци и българи, са ходили в чужбина, то те са заимствували доста от чуждия строеж и са го прилагали, доколкото може в своя строеж. На това се дължи и оригиналното външно арбанашки постройки. Най-характерни са голѣмитъ стрѣхи. Запазени и типични къщи са на Констанцията, Кандиларовата, Царската и седемте църкви, някои от които са запазили своя стенопис и до сега. Църквите са били: „Св. Богородица“ (сега манастир), „Св. Никола“ (сега манастир), „Св. Атанас“ „Рождество Христово“ (Христос), „Св. Георги“, „Св. Димитър“ и „Св. Архангел Гавраил и Михаил“.

Църквата „Св. Никола“ е от 1670 г. манастир, а църквата „Св. Богородица“ е манастир от 1836 г.

Албанците са били погърчени, а българите, като трудолюбиво племе са проникнали там, като занаятчи: абаджий, сапунджии и прочие. Имали са 40 работилници (кирхани) за сапун.

В селото е имало богат живот. Жените (наричани коки), са поддържали лукса. Благосъстоянието на това село е подбудило кърджалиите и даалите през 1798 г. на път от Одрин за Видин да ограбят и разрушат Габрово, а след това Арбанаси. Селото е представлявало жалки развалини, трагично описани от един съвременник и по-късно от Софроний Врачански. чието семейство е живѣло там и той е бил на това мѣсто на почивка (курорт).

Търговското развитие на селото и хубавите климатически условия са карали да ид-

Какъ бѣха посрещнати югославянските гости — ветеринарни лѣкари и агрономи в В. Търново.

На 8-ми того, както бѣше съобщено предварително в „Я н т р а“, пристигнаха в града ни две групи югославяни, които бѣха радушно посрещнати на гарата от официалните лица и гражданството. Там те бѣха поздравени от името на общината от общинския съветник г. инженер Пиперов, който поднесе букети на дамите и водачите на двете групи. На неговото приветствие отговори водача на групата на ветеринарните лѣкари Д-р Милутин Геѣ, председател на съюза на ветеринарните лѣкари в Югославия.

Същия ден след обѣд гостите бѣха приети от Негово Преосвѣщенство Епископ Софроний, който разговаря лично с много от гостите, на които са своите хубави думи оставили най-добро впечатление.

Вечерта на терасата на хотел Борис от Търновския клон на съюза на ветеринарните лѣкари и от мѣстното агрономство бѣ даден банкет от 140 куверта, на който присѣстваха началника на гарнизона г. полковник Н. хаджи Петков, око-

лийския управител г. Кръстю Василев и г. Пиперов, като преставители на общината.

Началникът на гарнизона в един измѣрен тост пи наздравица за югославяния крал, след което говори от страна на ветеринарните лѣкари Д-р Христо Русев, председател на клона и от страна на агрономите Андрей Драгнев, на които отговори с възторжени тостовете за приятелство и споразумение Д-р Кйосич, Д-р Милутин Геѣ и Д-р Душан Маркович.

Към 12 часа началника на гарнизона се сбогува с гостите, при което бѣше бурно акламиран, а веселието продължи до късно през нощта.

На другия ден гостите разгледаха Районния ветеринарно-бактериологически институт, от уредбата на който останаха с превъзходни впечатления и на обѣд през Горна-Орѣховица, където посетиха ветеринарната лѣчебница, заминаха за Варна, отнасяйки най-добри спомени от старата столица на България.

Кметът на Гор.-Орѣховица предъ в. „ЯНТРА“

„Радостите на търновци са и наши радости...“ Неразривните връзки между Гор.-Орѣховица и В. Търново. Идеята на художествената академия и бъдещето на с. Арбанаси

Кметът на гр. Горна Орѣховица г. Михаил Първев бѣ посетен от наши сътрудник, предъ когото са свойствената си любезност, заяви следното:

„На въпроса Ви, какви са връзките между града, комуто съм кмет, и неговата съседка старата столица В. Търново, мога да дам отговор на задоволство и похвала.

Близостта на двата града, тяхното географско разположение, а най-вече, желанието на жителите им за добро съседство, от години насам са създали тѣсния контакт на разбирателство, напредък и взаимност въ всѣко едно отношение.

Голѣмата част от Гор.-Орѣховските интелигентни са завършили срдното си образование в В. Търново. Получили тук възбуждение за творчество, те са чувствуват еднакво предразположени към този град, както към родния си — Гор. Орѣховица.

Взаимността между гражданите на В. Търново и Гор. Орѣховица е оставила и остава дълбоки бразди въ полето на душевното съседство. За гражданите и управата на старата столица, Гор.-Орѣховица пазят най-мили спомени. Официалните власти, начело с войсковите началници от В. Търново, са се явявали винаги въ услуга на града ни при разни случаи, особено при акции за отдаване почит към паметта на тия, които прегърнаха смъртта, заради

свободата на своите. Всички тия връзки, заедно с ред други от културно-стопански характер, Гор. Орѣховските граждани високо ги ценят. Ето защо, радостите на В. Търново са и наши радости, а скръбите на същия град, са и наши скръби... Това единение ни издига, като добри българи!

На въпроса Ви, каква ще е съдбата на с. Арбанаси, което е прехвърлено към Гор.-Орѣховската градска община, мога да Ви уверя, че ще се даде тласък за развитието му, за да бѣде един достъпен и задоволителен курорт. Проучванията на медицините през последните години за Арбанаси са дали благоприятни резултати. Селото трѣбва да приютява през лѣтните месеци все повече и повече лѣтници. Деца и възрастните са изтощени организми тук ще намират източника на здравето. И материалните условия допринасят за това.

Художествената академия лансира идеята и тя ми е вече предложена, да се вземат от общината мѣрки за запазването на всичко ценно въ Арбанаси. Не ще мине много време и въ старинното село ще имаме музей, въ който ще се съхраняват запазените от загиване исторически ценности. Съ този музей Арбанаси ще закрѣпим обекта си на внимание от страна на туристите, дошли да се импулсират от миналото величие на България.“

Ф. Македонски.

О Б Я В Л Е Н И Е

Продава се къщата на Иларион Върбанов в гр. В. Търново на ул. „Ив. Панов“ № 8. Справка при адвокат Иордан Иванов

„Ив. Панов“ 12 — Търново

Главната Дирекция на желѣзниците и пристанищата с писмо № III — 325, съобщава по направените постѣпки на д-вото „Стара-столица“ че В. Търново е вписано въ списѣка на историческите мѣста, за които се издават билети с намаление.

Подвигът на един младеж

Един достоен примѣръ

На 25 май 1935 година, към 4 часа след обѣд ученици от гимназията в града, отишли да се къпят въ рѣка Янтра въ района на пристанището на организацията ни. Между къпачите се е бил и ученикът Лукань Луканов Димитров от VIII клас на мъжката гимназия в града, гимназиален № 919, който е влизането си въ водата по паднал на дълбочина към 6 метра. Веднага ученикът започнал да се бори съ водата, обаче потънал въ нея. Случайно наблизил до пристанището е бил г. Никола К. Денчев, ръководител на гражданска и детска секции от спортния легион при клон на ни. Къпачите са други ученици съобщили на г. Денчев че ученик се удавил и той пснее не е имал време за губене въ събличане съ пълно облѣкло и обуша се хвърлил въ дълбоката тук вода за да даде помощ на давящия се. Въ резултат — въ кжсо време съ голѣм риск за живота си успѣл да извлѣче ученика от водата и да го спаси от удавяне. Поради факта, че тук рѣката е дълбока, а има и силно течение на водата, наложило се е г. Денчев съ удвоено си тѣло, въ следствие напояването на дрехите му съ вода и голѣмото тѣло на ученика (ученика е доста по-едър и тежък от г. Денчев) да плава на повече от 20 метра дължина, носейки ученика и рискувайки самъ той да отпадне от сили и да потъне наново и за винаги въ водата. И фактически г. Денчев е отпаднал от сили и при носенето на ученика е потънал заедно съ него въ водата, но съ последни усилия е успѣл да извлѣче наново надъ водата и да спаси и себе си и давящия се ученик. При изнасянето на ученика на брѣга на рѣката самъ г. Денчев е имал вид на смъртник, който му видя продължи повече от една седмица.

Въ този случай г. Денчев е извършил един рѣдък подвиг на себеотрицание, гражданска добродетел и гражданска заслуга.

Поискано е представянето на г. Денчева за Височайша награда съ ордена „Спасение погибающи“ и парична награда от специалните фондове за целта.

Загуби от градобитията

От градушката, паднала на 18 срещу 19 май въ околнята, са засегнати селата: — Ибричево, Ресен, Никюп, Русаля, Дичинь, Михалци, Балван и Лесичери. Процентът се движи между 20 до 100. До сега е изчислено, че са унищожени 29,840 дек. съ зърнени храни.

Унищожени са и: лозя — 2040 дек.; пролѣтни култури — 1400 дек.

Половина част след падането на градушките са започнали да питат по телефона от М-вото на нар. стопанство. Държавата е поела веднага грижата за подпомагане на пострадалите стопани.

Продава се КЪЩА на ул. „Централна“ на жгѣла триетажна съ дюкян и две циментови мази.

Цена много износна. Споразумение: Редакцията.

Годишното събрание на клона отъ Морския сговор въ В.-Търново.

В.-Търновският клон на Б. Н. М. Сговоръ имаше общо годишно събрание на 26 май тази година.

Завеждащият колонията на клона миналата година, направи докладъ. Въ морската колония сж лѣтували 40 деца. Удобствата и храната сж били задоволителни. Докладчикътъ апелира за подобрене на лѣтовещето.

За уреждане на колонията презъ това лѣто, събранието реши да се ангажира помѣщение въ най-близко време.

Управителното тѣло даде отчетъ. Огъ него се видѣ, че възрастнитѣ членове миналата година сж се увеличили двойно, на 40 души. На ученицитѣ членове сж държани доста сказки. Отпрати се благодарностъ къмъ лицата, които сж съдействували за издигането на клона.

Касиерътъ прочете отчета за финансовото състояние на клона. Изнесенъ бѣ и докладътъ на провѣрителния съветъ, съ който се констатира голѣмото засилване на клона. Събранието одобри отчета и освободи отъ отговорностъ управителния и контроленъ съвети.

Сроковетѣ за доброволно изплащане на данѣцитѣ за 1935 г. сж следнитѣ:

А. До 25 юний 1935 г. включително,

1. Първата и втора третинки отъ данъка върху занятията за 1935 година на ония данъкоплатци, на които данъка за 1935 година е опредѣленъ по размѣра отъ предшестващитѣ 1934 и 35 фин. година.

2. Първата третинка отъ данъка върху наемитѣ за 1935 година, по подаденитѣ презъ м. мартъ т. г. декларации.

3. Първата третинка отъ данъка върху дружествата за 1935 година, изчисленъ споредъ подаденитѣ отъ дружествата декларации.

На лицата, обложени съ данъкъ за наемъ за 1935 год., които изплатятъ закъснитѣ си данѣци и предплатятъ данъка си за наемъ 1935 година, се прави 10% намаление.

Неизплатенитѣ до горната дата данѣци се събиратъ 125% месечна лихва върху закъснитѣ третинки.

Б. До 1 юлий 1935 год. се плаща втората половина отъ патентния данъкъ за 1935 год. Неизплатения до 1 юлий 1935 година патентенъ данъкъ занятието се събира съ 5% глоба, ако бжде изплатенъ презъ следващитѣ тридесетъ дни. Не се ли изплати до 1 августъ 1935 година, патентенъ данъкъ се събира освенъ съ глоба съ 5%, още и съ 125% месечна лихва. Независимо отъ това още на 1 августъ 1935 год. ще се забрани упражняване на занятието и затворятъ заведенята на лицата които до това не го изплатятъ.

Празникътъ на подофицеритѣ

Миналата недѣля, 9. т. м., подофицерското д-во „Царевецъ“ въ града отпразнува 25 годишнината отъ основането си и 59 годишнината отъ обесването на патрона му — възстаника Иванъ Пановъ Семерджиевъ.

Следъ божествена литургия въ църквата „св. Кирилъ и Методий“ се отслужи панихида за падналитѣ възстаници, следъ което се образува шествие

На мѣстото на излѣзлитѣ членове на управ. тѣло, г. г. генер. Радевъ, майоръ Хараламбиевъ, Ив. Деневъ и Ст. Тенекеджиевъ, събранието избра за управ. съветъ, г. г. Йорданъ Пенчевъ, майоръ С. Сжбевъ, Ат. Желѣзковъ и Ст. Тенекеджиевъ. Контрол. съветъ, К. Атанасовъ, М. Ганевъ и Ив. Йорд. Господиновъ.

Отзовалиятѣ се на молбата за материална подкрепа на клона г. Г. Ив. Кърджиевъ бѣ провъзгласенъ за благодетеленъ членъ.

Г-нъ Тенекеджиевъ, който е далъ много за клона на Морския сговоръ въ Търново, бѣ провъзгласенъ за почетенъ и благодетеленъ членъ.

За награда и похвала, събранието счете да представи г. Н. К. Денчевъ, който спаси осмукласника Л. Димитровъ отъ удавяне.

Презъ настоящия сезонъ на усиленъ работа, отъ наша страна пожелаваме на В. Търнов. клонъ на Б. Н. Морски Сговоръ дейностъ, чийто плодотворни резултати ще увеичаятъ дѣлото на Морския Сговоръ и ще бждатъ гордостъ за старата столица.

до паметника на обесенитѣ Тукъ се извърши заукойна молитва, следъ която говори протоиерей Стойковъ. Отъ името на родната армия говори г. подполк. Бозовъ, а отъ името на запаснитѣ подофицери г. Екимъ Топузановъ. Последнитѣ оратори поднесоха вѣнци отъ името на действащото и запасно воинство. Следъ тази церемония въ салонитѣ на д-во „Радостъ“ бѣ раздадено коливо за Богъ да прости.

На обѣдъ въ ресторантъ „Борисъ“ бѣ сложена трапеза отъ името на подофицерското д-во на официалнитѣ лица и представителитѣ на мѣстнитѣ дружества.

Тукъ говориха: г. подполк. Бозовъ, г. Даскаловъ, г. Иванъвъ, г. Хесапчиевъ, окол. у-лъ г. Кръстю Василевъ и г-жа Малиева. Последенъ говори окол. деятель на Обновата Кършевъ. На всички оратори отговори председателятъ на подофицерското д-во „Царевецъ“, г. Зелковъ, че велико-търновското запасно подофицерство е винаги готово на саможертва за величието на България.

Щедъръ дарителъ

Настоятелството на В.-Търновското читалище „Надежда“ изказва публична благодарностъ на г. **Никола Ив. Дончевъ**, предприемачъ отъ Търново, за дарението отъ 5000 лева, което той направи на читалището ни.

Съгласно чл. 5 отъ устава, настоятелството въ заседанието си отъ 10 юний 1935 година, протоколъ № 13, го провъзгласи за благодетеленъ членъ.

Съ дарението си той допринесе много за закрепване на читалището ни и ние желаемъ неговия примѣръ да бжде последванъ и отъ други добри граждани, чрезъ помощта на които читалището ще може да реализира напълно своитѣ цели.

Отъ настоятелството

Кожата се освежава безъ всѣкакъвъ кремъ, на сърдцето действа сжщо, катъ екстра мехлемъ! Що е то?

Бозата на Здравко!

МѢСТНИ НОВИНИ

Поправка Въ уводната статия на в-ка ни, помѣстена въ днешния му брой е допущена следната грѣшка: втория пасажъ отъ втората колона следва да се чете: „Упрѣцитѣ къмъ миналото очевидно не ползватъ никого. Но това минало трѣбва да не бжде продължавано“.

Презъ изтеклата седмица, въ града ни гостува Софийския театъръ „Одеонъ“, който даде четири представления.

Важно за бирницитѣ. Съ окръжно отъ областния директоръ е наредено да всички общини да опустнатъ отъ параграфитѣ за помощи за бедни и трапезарии помощъ за пострадалитѣ отъ градушкитѣ въ областта.

В.-Търновската обл. см. палата е намѣрила отказа на нѣкои бирници по тия бюджетни параграфи да не изплатятъ издаденитѣ платежни заповѣди за целта като незаконосъобразни за основателенъ.

За кжпането въ Янтра. Кжпането на деца въ Янтра става безконтролно. Неврѣстни деца на групи се кжпятъ въ рѣката нержководени и ненаблюдавани отъ никого. И всѣка година Янтра взема своитѣ жертви.

Това не бива да се допуска. За децата трѣбва да се опредѣли мѣсто, кждето да се кжпятъ подъ ржководство и наблюдение на възрастни.

Поправка. При ревизията на Тръвненската градска община, трѣвненския градски общински бирникъ е задълженъ съ сумата 285 лв. и солидарно съ други лица съ сумата 688 лв. Неиздълженията отъ 10,000 лева за които съобщихме въ единъ отъ миналитѣ броеве на в-ка си се отнасятъ до други служебни лица при сжщата община, а не до отчетника бирникъ.

Бирникътъ на Тепавската селска община, Ловчанско, Георги Нейковъ Атанасовъ е злоупотрѣбилъ 61,613 лв. Сжщиятъ е предаденъ на прокурора за възбуждане наказ. преследване за това му престѣпление.

Никополскиятъ дгнѣч. бирникъ Митю Г. Митевъ е заловенъ въ присвояване на 64,000 лв.

Отъ вторникъ 11 т. м. започнаха матуритетнитѣ изпити при мѣстнитѣ гимназии.

Излетъ. На 15, 16 и 17 т. м. Туристич. д-во „Трапезица“ устройва излетъ до в. „Св. Никола“.

Горещинитѣ. Презъ изтеклата седмица горещинитѣ въ Търново достигнаха до 36° на сѣнка.

Велико-Търновската телеграфо-пощенска и телефонна станция поканва г. г. гражданитѣ, ползущи се отъ радиоприемни уредби и незаплатили абонаментнитѣ си такси за III-то тримесичие отъ текущата финансова година (отъ 1. VII. до 30. IX.), да се явятъ въ телеграфо-пощенската и телефонна палата (стая № 30 II етажъ) най-късно до 30 того и платятъ абонамента си.

Радиоабонаментнитѣ такси за едно тримесичие сж:

1) За кристални детектори — 20 лв.

2) За апаратъ съ 1 до 3 лампи — 75 лв.

3) За апаратъ съ 3 и повече лампи 100 лв.

4) Апарати, инсталирани въ публични заведения (локали, гостилници, кафенета и пр.) се таксуватъ двойно. Токоизправителнитѣ лампи не се броятъ при опредѣляне числото на лампитѣ.

Притежателитѣ на телефонни постове, заплатили абонаментитѣ си такси само за I-то полугодие отъ текущата фин. година, трѣбва да заплатятъ сжщитѣ такси до второто полугодие (отъ 1. VII. до 31. XII. т. г.) най-късно до 30 того Ония абонати, които не сторятъ това до 30 того, заплащатъ такситѣ до 14. VII. т. г. вкл. съ 10% глоба, а постове-тѣ имъ се прекъсватъ на 1. VII. Пропустналитѣ да заплатятъ такситѣ до 14. VII. т. г. заплащатъ сжщитѣ съ една допълнителна такса отъ 600 лв.

Въ връзка съ постъпващитѣ оплаквания за смущенията на радиоприемането отъ разни електрически мотори, звънци и др. съобщава се на г. г. гражданитѣ, че поради бюджетни причини, Главната дирекция на П. Т. Т. не може веднага да отговори на всички искания на радиоабонатитѣ. Въ скоро време, обаче, ще се издадатъ отъ Радио-службата практически упътвания и схеми за включване на противосмущителнитѣ уреди, а отъ друга страна отъ 1 юлий т. г. ще бжде назначено специално подготвено за целта лице, което ще има да се занимава изключително съ отстраняване радиосмущенията. На притежателитѣ на електрически уреди и инсталации, причиняващи смущения при радиоприемането, следъ провѣрка на самото мѣсто и опредѣляне на точното устройство на смущителитѣ, ще бждатъ дадени точни указания и схеми, по които ще трѣбва да изолиратъ и отстранятъ вредното действие на апаратитѣ си.

Началникътъ на Т. П. Т. станция г. Янко Русиновъ е командированъ на временни занятия въ Главната дирекция на П. Т. Т. — София. Замѣства го старши т. п. чиновникъ г. Давидъ Абаджиевъ.

Загуби по ливадитѣ. По люцерновитѣ ливади се е появилъ червея „Калинка“, който нанася голѣми загуби отъ агрономството сж взети мѣрки за провеждане борбата съ „калинката“. Люцерната ще се прѣска съ парижка зеленина и тютюнева отвара.

До сега загубитѣ по ливадитѣ възлизатъ на 50 на сто.

Д-во „Алиансъ Франсезъ“ съобщава на всички свои членове, че на 16. юний 1934 г. ще има своето общо годишно събрание въ 9 или 10 часа преди обѣдъ въ своя читаленъ салонъ — Народната библиотека.

Поканватъ се всички членове да присѣтствуватъ, а сжщо и гости нечленове, говорящи френски, които желаятъ да чуятъ отчета на дружеството.

Благодарностъ. Настоятелството на д-во Алиансъ Франсезъ въ Търново изказва своята благодарностъ на следнитѣ щедри дарители, за подаренитѣ отъ тѣхъ презъ течение на 1934 година на библиотеката на дружеството френски книги, и на касата му — парични суми, именно: 1) Николай С. Георгиевъ отъ гр. В.-Търново — 44 тома съчинения съ юридическо и др. научно съдържание; 2) Г-жа Екатери-

на д-ръ Ст. Стоянова отъ гр. В.-Търново — 50 тома медицински и др. съчинения и 3) Г-ца Иванка Дервишева отъ гр. В.-Търново — 1 книга. 4) Франко-Българско Ак. Д-во за точене коприна и тъкане копринени платове отъ София — лв. 1,000 парична помощъ.

Време е селата въ околията да се популяризиратъ, като чрезъ в. „Янтра“ се изнесатъ рапортажи за тѣхния културно-просвѣтенъ и стопански подеми. Всѣко едно село е единъ центъръ, за който общество трѣбва да знае не само по име и повърхностно.

Въ най-близкитѣ си броеве, „Янтра“ ще започне специалнитѣ „Рапортажи за нашето село“.

Примѣръ за подражание

Жителката на града ни, Катинка Томова Несторова, е подарила на II прогимназия въ града сумата 5,000 (пет хиляди) лева. Тая сума ще послужи за основенъ капиталъ на фонда който ще носи името на дветѣ й покойни дѣщери „**Надежда и Марийка Томови**“.

Съ лихвитѣ отъ тоя фондъ на всѣки 5 години ще се подпомагатъ съ облѣкло и обуца две бедни ученички отъ I и II класъ на прогимназията.

Учителскиятъ съветъ при прогимназията, въ заседанието си на 7 юний т. г. е приелъ дарението. Г. директорътъ е изказалъ писмено благодарностъ на дарителката отъ името на цѣлия учителски съветъ.

Това дарение на г-жа Катинка Томова не е първо.

Само преди нѣколко седмици тя завеща на Девическата гимназия, Стопанското училище и дружество „Здравецъ“ по 5000 лева. Следъ смъртта й имотитѣ й ще бждатъ наследени отъ сжщитѣ дружества.

Хвала и честъ на дарителката.

Пожелаваме й леки старини.

Дано примѣрътъ й бжде заразителенъ.

Първата жертва на р. Янтра

Първата жертва това лѣто на р. Янтра край Търново стана 7 годишната Тодорка Атанасова, която пожелавайки да си набере бробонки отъ една черница край вадата около баня „Башъ хамамъ“, се подхлѣзва и пада въ водата. Незабелязано отъ никого детето не е могло да бжде спасено. Една паралелка ученици отъ VI класъ на тукашната мжжка гимназия били извънъ града край Янтра въ часъ по рисувание. Тѣ забелязватъ трупа на детето, влаченъ отъ рѣката, но за помощъ било вече късно.

Силна буря и градушка въ В.-Търновско.

На 13 срещу 14 т. м., въ Търново и Търновско се разрази силна буря, която на мѣста е била придружена отъ опустошителна градушка. Пострадали сж чувствително посѣвитѣ на с. с. Бутово, Павликени и Лесичери. Въ едно тѣй кратко време природната стихия погребва толкова надежди!

Чудо боза при Здравко извира и тамъ всѣки щастие намира. Денонощно Здравко се блокира. и бозата му се консумира!

ЗА ЗАЕКВАНЕТО

(Продължение от бр. 15)

По-късно, тѣзи деца, като виждат, че не сж правилно преценени и че не могат да изкажат своитѣ мисли, които биха ги поставили на нивото на еднакво умствено развитие, а даже и по-високо сѣ това на тѣхнитѣ другарчета, сѣ действително занемаряват. По такъв начин, на деца, които имат високи духовни заложби, неможейки да преодолят пречкитѣ, които им сѣздава заекването, още от училищната скамейка сѣ отнема възможността да ги развият. Ето какъ заекването прегражда пътя на умственото развитие на един членъ на обществото, който, ако има нормаленъ говоръ и развие напълно своитѣ духовни способности, може да му бжде много полезенъ.

Ние отдѣляме голѣмо внимание за лѣкуване и премахане туберкулозата, венерическитѣ болести, за лѣкуване душевно-болнитѣ, за глухонѣмитѣ и др. обществени недѣзи, но не трѣбва ли тѣзи грижи да обхванат и заекването? За да можемъ да се боримъ сѣ последното, ние трѣбва да си отговоримъ преди всичко на въпроса — какво страдание е заекването и кои сѣ причинитѣ, които предизвикватъ появянето му.

Преди всичко трѣбва да се знае, че заекването е душевно страдание — чистъ психо-неврозъ. Външнитѣ признаци, които характеризиратъ говора на заекващия сѣ само външно проявление на онова мѣстително и нервно напрежение, на онѣзи чувства, които той изпитва презъ акта на говоренето. До нашето непосредствено наблюдение достигатъ само външнитѣ белези на това страдание и силното вътрешно външение, което само понѣкога долавяме. Една отъ главнитѣ причини, които предизвикватъ появата на заекване, е уплахата. Последната, отъ какъвто и поводъ да произлиза, при особено психично състояние у децата и поради силната имъ детска впечатлителност, поражда натрапени идеи и представи, които се отразяватъ предимно върху правилната артикулация при акта на говоренето и намиратъ изразъ въ това страдание — заекването. Освенъ тази причина, като такава за появата на заекването могатъ да послужатъ и подражанието, наследственото предразположение къмъ нервни болести, боледуването отъ тифусъ, епилепсия, рахитизъмъ и др.

Явно е, отъ характера на причинитѣ, които предизвикватъ заекването, че е невъзможно окончателното имъ премахане. Ето защо остава ни възможността да се справимъ сѣ него следъ като се е вече

появило. Медицината не е въ състояние да ни даде едно сигурно лѣкарство за премахане на заекването, а и самото естество на тази болестъ е таково, че не изисква само лѣкарствено лѣкуване. Нужно е сѣдствата за лѣкуването на заекването да се търсятъ по другъ път, а именно — измежду разнитѣ психологически методи, чрезъ които може да се въздействува направо върху душевната напрегнатостъ и изострената афективностъ у заекващия.

Въ западно-европейскитѣ държави този въпросъ отдавна е занимавалъ умоветѣ на видни общественици и учени и е получилъ своето разрешение. Въ по-голѣмитѣ градове сѣ уредени частни и държавни институти, които по специални методи изкореняватъ заекването у страдащитѣ отъ този недостатъкъ и даватъ възможностъ на последнитѣ да продължатъ своето образование и станатъ годни за обществен животъ. Тамъ и самото общество е запознато сѣ сѣщината на заекването чрезъ специалната за това литература, която за съжаление у насъ почти не сѣществуватъ, като се изключатъ бѣглитѣ бележки, които въ последно време даватъ относно заекването нѣкои медицински списания и които сѣвсемъ не сѣ достатъчни, за да дадатъ елементарни понятия у широката публика, за този невпознатъ, но често срещанъ недостатъкъ.

Въпросътъ за заекването у насъ е въ своя зародишъ и тепърва се обръща вниманието върху него на обществото и държавата. Отъ сведенията и статистиката, които имаме въ нашия институтъ, събиранъ въ продължение на 28 годишното му сѣществувание, тази болестъ е доста разпространена у нашата страна. Нужно е да се уредятъ на нѣколко мѣста въ царството такива институти, за да бждатъ въ помощъ на страдащитѣ отъ заекване и спомогатъ за премахането му у насъ.

Нужно е да се проявява по-голѣмъ интересъ отъ обществото къмъ въпроса за заекването и да се поощрява работата на такива институти, които провеждатъ едно самостоятелно сѣществувание и извършватъ една общественно полезна дейностъ; нужно е да се поддържатъ отъ гражданство и държавата и имъ сѣ създадатъ условия, за да разширятъ своята работа.

Нужно е най-после държавата да вземе грижата и подъ ръководството на специалисти, да уреди единъ образцовъ институтъ за борба сѣ тази доста разпространена у насъ болестъ.

Б. Томовъ

Опнати нерви, зорко око!...

ТЪРНОВО ВЪ ПЛАМЪЦИ

Страшнитѣ спомени, които не трѣбва да се забравятъ. Стихотворението на дѣдо Славейковъ. Князь Ал. Батембергъ върху пепелището на града. Борбата сѣ огъня. Докладътъ на пожарния командиръ. Бурето сѣ барутъ.

(рапортажъ за в. „ЯНТРА“)

II.

Беседвамъ сѣ командира, на Търнов. пожарна команда — г. Ганчо С. Ганчевъ. Освеждамъ сѣ върху пожарното дѣло въ миналото и днесъ въ цѣлата страна, а най-вече въ Търново.

Ганчевъ е приелъ пож. команда на Търново на 8 апр. т. г. и тогава е направилъ обстоятелствено докладъ. Сѣ свойствената си любезностъ, той ми поднася преписъ отъ доклада. Да се направи подобенъ докладъ е голѣма честь и говори много за автора му.

Отъ него се вижда, че въ миналото старата столица е била излагана на голѣми и опустошителни пожари, при които „огъня безжалостно е вземалъ своето, а жителитѣ едва сѣ спасявали отъ червениятѣ му убийствени прегръдки“.

Представямъ си картинитѣ изтъкани отъ ужасъ. Отчаянието на търновци при и следъ страшнитѣ пожари е достигало до обезумяване. Едва ли би могло да се опише подобно отчаяние.

Резултатитѣ на многогодишенъ непосиленъ трудъ червената стихия е облизвала сѣ езицитѣ си и ги е превръщала на пепель.

Огнени пояси по нѣколко дни безъ прекъсване сѣ увивали около хълбоцитѣ на терасовидния градъ, създавали сѣ мирисъ на гъст димъ и ... изгорено човѣшко месо. Следъ пукотевитѣ и злоешигитѣ съскания, съпжтнитѣ на пожара — вѣтрътъ е разнасялъ горещата пепель, за да я посипе върху Янтра, безпощадна и нѣма свидетелка на търновскитѣ нещастия. Огнената грива се е надвисвала надъ чукаритѣ и е хвърляла червено отражение въ рѣката.

Историкътъ Владикинь за тия пожари пише: „Дали при тѣзи стихийни пожари всички сѣ били обхванати отъ ужасъ и грижи да се спасява покжнината или е имало все нѣкой незнаенъ Неронъ да сѣзерцава огненитѣ езици, кои о сѣ танцували отъ хълбоцитѣ на Търново; да следи какъ рояци искри сѣ танцували въ кълбестия димъ; какъ падащи главни сѣ щипели, като разгнѣвени змейове и какъ въ огледалото на Янтра е клокочелъ пъкълъ?!

Все на тия пожари сѣ дължи онищожаването на много наши ценности. Всичко онова, което гъркътъ и турчинътъ не сѣ успѣли да премахнатъ премахналъ го е пожарътъ. Колко ли стари книги и лѣтописи е погълналъ огънятъ?“

На 20 мартъ 1680 година 6 дневенъ пожаръ е онищожилъ единъ отъ кварталитѣ на града. Не е била засѣгната само кжщата на Ибрахимъ ага.

На Великия четвъртъкъ презъ 18 8 год., е изгорѣлъ цѣлитъ площадъ „Батембергъ“ („Баждарлъкъ“), гдето кжшитѣ сѣ били гжсто построени.

Презъ 1845 г. избухналъ стихийенъ пожаръ, който унищожилъ всичко по пътя си. Отъ тогавашния Брашовски ханъ до църквата „Св. Богородица“ поне една кжща не останала. Година по-късно,

когато султанътъ посетилъ Търново, по заповѣдъ сѣ били пометени пепелищата. Отъ дветѣ страни на улицата сѣ били нередени и заковани дѣски, за да нѣма грозенъ видъ.

Това сѣ данни, изтъкнати отъ незнаенъ лѣтописецъ. Освенъ тия пожари, въ старата столица е имало и други.

Огнената напасть е атакувала града безжалостно. Много пжти димящитѣ развалини пострадали сѣ намирили обгорелитѣ трупове на близкитѣ си.

Сѣ останалитѣ пожари, единъ отъ които е описанъ стихотворно отъ дѣдо Славейковъ, както и сѣ пожарното дѣло въ миналото и сега ще завърша въ идния брой.

Продава се НОВА КЖЩА

масивна двуетажна, приспособена за две отдѣлни семейства, сѣ изложение изтокъ, югъ и западъ, сѣ дворно мѣсто надъ 200 кв. м. находяща се на ул. „Балканска“ № 18, срещу военната фурна.

Споразумение: Симеонъ Стойновъ, ветер. фелдшеръ, ул. „Ст. Стамболовъ“ № 13.

Българска Енциклопедия. — Книгоиздателство Ст. Атанасовъ е сложило подъ печатъ книгата „Българска Енциклопедия“. Въ нея сѣ даватъ всички сѣществени знания изъ разнитѣ области на науката, изкуството и живота. Тя сѣдържа надъ 4000 заглавия (статийки). Всѣка енциклопедия е мѣрило за духовнитѣ постижения на даденъ народъ. А народъ безъ енциклопедия е осжденъ на културна забрава отъ чужди и свои. Неговитѣ духовни прояви оставатъ скрити и заслужено бива пренебрегванъ отъ всички. Българска Енциклопедия ще има около 3600 иллюстрации: предмети, лица, изгледи, паметници и пр., 7200 биографии на видни личности: учени, писатели, художници, полководци, държавници и пр., 2400 описания на страни, народи, племена и чудеса на природата изъ цѣлия свѣтъ; 6000 заглавия за всичко, що е българско: земеописание, минало, книжнина, природа и пр., въобще цѣлия исторически и културенъ животъ на българската нация. Всичко сбрано въ единъ томъ отъ около 1600 страници. Книгата ще излѣзе на есень и ще струва 600 лева. За предплатилитѣ — 360 лева. Срокъ, края на юний. Допрскатъ се и помалки вноски. Издава Ст. Атанасовъ — София, ул. „Н. Рилски“ 36.

Записвания при книж. „Отецъ Паисий“ — В. Търново

Дирекцията на Американската девическа полукласическа гимназия въ гр. Ловечъ съобщава, че за учебната 1935-36 година ще се приематъ ученици за първий прогимназиаленъ класъ и таква свършили третий класъ и издържали приемния си изпитъ въ държавна гимназия. Последнитѣ постѣпватъ въ подготвителния класъ, кждето изучаватъ предимно английски езикъ.

И за двата класа ученицитѣ ще се приематъ сѣ успѣхъ не по-полу отъ „добъръ“ и поведение примѣрно.

Подробни сведения при поискване.

1—2

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

О П Р Е Д Ъ Л Е Н И Е № 478

В. Търновското отдѣление отъ Плѣвненския областенъ сѣдъ — гражданско отдѣление — въ разпоредително заседание на 23 май 1935 год. по частно гражданско дѣло № 1126-1935 година, опредѣли: Допуща усыновяването на Цана Боева Атанасова отъ с. Кормянско, Севлиево отъ Желю Атанасовъ Боевъ отъ сѣщото село.

Оригинала подписали: Председателств. членъ Михаилъ п. Димитровъ; членове: Тодоръ Кирчевъ и Петко Петрински доп. членъ.

Вѣрно, на сѣда, Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ

О П Р Е Д Ъ Л Е Н И Е № 542.

В. Търновското отдѣление отъ Плѣвненския областенъ сѣдъ, гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 29 май 1935 година по частно гражданско дѣло № 1186-1935 год. Опредѣли: Допуща усыновяването на Тома Ивановъ Генчевъ на 42 год. отъ с. Керенитѣ, а сега жителъ на с. Бочуковци, Дръновска околия, отъ Станчо Венковъ Велевски и съпругата му Цана Станчева Велевска отъ с. Бочуковци, Дръновска околия.

Оригинала подписали: Председател чл. Михаилъ п. Димитровъ; членове: Тодоръ Кирчевъ и П. Петрински, доп. членъ.

Вѣрно, Секретаръ: Асенъ Г. Сапуновъ.

КУЦИНСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

О Б Я В Л Е Н И Е № 2000

с. Куцина, 13 юний 1935 год.

Общинското управление обявява на интересующитѣ се, че на 16-я день отъ публикуването на настоящето въ В. Търновски вестникъ „Янтра“ отъ 8 до 12 и 15 до 18 часа въ канцеларията на общината въ с. Куцина и кметското намѣстничество въ село Одаитѣ ще се произведе търгъ сѣ явна конкуренция за продаване сѣното отъ общинскитѣ блатъ „Глогата“ въ землището на с. Куцина, и „Съкчалж“, въ землището на с. Одаитѣ.

Първоначална оценка на парцелъ 100 лева. Залогъ за правоучастие въ търга 10%. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Отъ общината.

Печ. „Отецъ Паисий“, — гр. В. Търново, пор. № 51

Селски бакали и кооперации,

преди да купите отъ другаде, знайте, че

ЙОРДАНЪ ПЕТРОВЪ, кожаръ, В.-Търново

Ви предлага всѣкога ОТЛИЧНО КАЧЕСТВО
всички видове ЦАРВУЛИ на КОНКУРЕНТНИ
ЦЕНИ и условия. 3—3

АПЕРАТИВЪ „БОЛЯРИ“

бул. „Царъ-Освободител“ № 2, срещу източнитѣ врата на Двореца, е седалището на В.-Търновската и Гор.-Орѣховската дружби въ София и е сборище на всички боляри отъ Търновски окръгъ. Когато дойдете въ София, посетете „Боляритѣ“. 12—4